

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací

Praha

ČTÚ-5 773/2018-606/XVIII.vyř.

18. 3. 2019

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 17 zákona č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen jako „zákon o opatřeních ke snížení nákladů“), vydává ve správním řízení čj. ČTÚ-5 773/2018-606, které bylo zahájeno dnem 5. 2. 2018 na návrh navrhovatele, společnosti KPE spol. s r.o., IČO: 158 91 607, se sídlem Bouřilova 1104/6, Černý Most, 198 00 Praha 9, proti odpůrci, Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, Praha 5, IČO: 274 21 422, se sídlem Petržilkova 2583/15, Stodůlky, 158 00 Praha 5, právně zastoupenému advokátkou Mgr. Janou Ignatou, IČO. 700 97 941, se sídlem AK Havlíčkova 1682/15, Nové Město, 110 00 Praha 1, ve věci uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, toto

rozhodnutí:

I. Návrh, aby bylo Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, Praha 5, IČO: 274 21 422, se sídlem Petržilkova 2583/15, Stodůlky, 158 00 Praha 5, jako povinné osobě uloženo uzavřít s navrhovatelem, společností KPE spol. s r.o., IČO: 158 91 607, se sídlem Bouřilova 1104/6, Černý Most, 198 00 Praha 9, smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy č. p. 2583 v k. ú. Stodůlky, obec Praha, zapsané na LV 8198 u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, se zamítá.

II. Podle § 141 odst. 11 správního řádu je navrhovatel povinen nahradit odpůrci náklady správního řízení ve výši 6.292 Kč, a to k rukám právního zástupce odpůrce, do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal dne 5. 2. 2018 návrh na rozhodnutí sporu o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle § 14 odst. 3 zákona o opatřeních ke snížení nákladů ze dne 1. 2. 2018 a přiložil k němu žádost adresovanou odpůrci ze dne 22. 11. 2017 o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a nedatovaný návrh smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře podle § 4 zákona o opatřeních ke snížení nákladů.

Usnesením čj. ČTÚ-5 773/2018-606 ze dne 12. 3. 2018 byl navrhovatel vyzván k zaplacení správního poplatku ve výši 2.000 Kč podle položky č. 114 písm. a) Sazebníku, který je přílohou zákona o správních poplatcích. Správní poplatek byl navrhovatelem zaplacen dne 14. 3. 2018.

Dne 14. 3. 2018 nahlédl zmocněnec navrhovatele, pan Ing. Ladislav Peterka, do správního spisu. Správní orgán při této příležitosti zmocněnci navrhovatele podrobně vysvětlil, v čem je jeho návrh na rozhodnutí sporu vadný a jak ho má opravit, aby byl v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona o opatřeních ke snížení nákladů.

Dopisem ze dne 21. 3. 2018 správní orgán vyrozuměl navrhovatele o zahájení správního řízení a vyzval ho ve lhůtě do dne 15. 4. 2018 k odstranění vad podání. Návrh vykazoval podstatné vady, pro které nebylo možné pokračovat v řízení:

- navrhovatel ani odpůrce nejsou jako právnické osoby v podání označeny názvem nebo obchodní firmou, identifikačním číslem osoby nebo obdobným údajem a adresou sídla, popřípadě jinou adresou pro doručování;
- z návrhu není patrné, co se navrhuje (chybí tzv. petit);
- podle § 17 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů je součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí, avšak návrh ze dne 19. 2. 2018 takovou specifikaci neobsahuje;
- návrh za navrhovatele podal pan Michal Peterka, jenže podle aktuálního výpisu z obchodního rejstříku je jednatelem navrhovatele pan Ing. Roman Peterka, proto je potřeba doložit oprávnění k jednání za navrhovatele pro pana Michala Peterku pověřením nebo plnou mocí.

Dále správní orgán uvědomil tímto dopisem navrhovatele, že ve svém návrhu neoznačil a nepřiložil k němu žádný důkaz k prokázání svého procesního postavení oprávněné osoby, a proto vyzval navrhovatele, aby pro svůj úspěch ve sporu prokázal ve lhůtě do dne 15. 4. 2018 zejména následující skutečnosti:

- že síť elektronických komunikací, pro jejíž realizaci v předmětném domě požaduje přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, je vysokorychlostní síť elektronických komunikací,
- že odpůrce, Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, je povinnou osobou podle § 2 písm. c) zákona o opatřeních ke snížení nákladů,
- že fyzická infrastruktura uvnitř budovy, zejména systém vodících lišt, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP, ke které požaduje přístup, je ve spoluvlastnictví vlastníků jednotek a ve správě společenství vlastníků jednotek, a nikoliv ve vlastnictví jiné osoby, např. stávajícího poskytovatele služeb elektronických komunikací v předmětném domě,
- výsledek dosavadního jednání s povinnou osobu (tj. navrhovatel doloží emailovou komunikaci člena výboru společenství vlastníků jednotek, o které se v návrhu zmiňuje),
- že navrhovatel spolu s návrhem smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy předložil povinné osobě přílohy ke smlouvě uvedené v § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, tj. návrh projektu a časový průběh jeho provedení.

Dopisem z téhož dne správní orgán vyrozuměl odpůrce o zahájení správního řízení a vyzval ho k vyjádření se k návrhu.

Usnesením čj. ČTÚ-5 773/2018-606/IV.vyř. ze dne 22. 3. 2018 bylo řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno do dne 15. 4. 2018, tj. do konce lhůty stanovené k odstranění vad návrhu.

Navrhovatel na výzvu k odstranění vad podání ze dne 21. 3. 2018 obsáhle reagoval podáním ze dne 22. 3. 2018. Navrhovatel uvedl, že věc předkládá úřadu k rozhodnutí jako nespornou, protože povinná osoba nesplnila svou povinnost uvedenou v zákoně a do 2 měsíců od doručení žádosti povinné osobě nebyla uzavřena smlouva. Infrastrukturu, ke které požaduje přístup, vymezil jako „systém vodících lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí

v nemovitosti spravované povinným, stoupačky určené pro rozvod silové elektřiny“. Doladění konkrétních detailů týkajících se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a dále návrh projektu a časový průběh jeho provedení nebyl povinnou osobou dosud dohodnut, protože je nečinná a neplní své zákonné povinnosti. Dále navrhovatel uvedl, že osvědčuje, že v objektu spravovaném povinnou osobou vybuduje vysokorychlostní síť elektronických komunikací, kterou bude GPON optická síť s předávacím uživatelským rozhraním RJ-45 – 10/100/1000, s nabídkou tarifů jednotlivým uživatelům rychlostmi 100/100 Mbit, 200/200 Mbit a 300/300 Mbit a s optickým zakončením v jednotlivých domácnostech. Dále uvedl, že v budově provozuje své sítě elektronických komunikací další operátor, a to UPC Česká republika s.r.o.

Účastníky řízení navrhovatel již označil způsobem vyžadovaným správním řádem. Navrhovatel uvedl, že mu není známo, že by povinná osoba vznesla námitku v rozsahu § 5 odst. 1 nebo § 5 odst. 2 písm. a) až e) zákona o opatřeních ke snížení nákladů, a že povinná osoba žádost neodmítla z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 tohoto zákona. O povinnostech povinné osoby v rozsahu zaslané smlouvy není podle navrhovatele sporu. Navrhovatel dále konstatoval, že o právech oprávněné osoby a povinnostech povinné osoby taktéž není sporu, a má za to, že se jedná o nespornou věc, protože danou věc povinná osoba nerozporovala a obsah smlouvy konkludentně akceptovala, proto ji postupuje úřadu k rozhodnutí. K jednání o vybudování sítě elektronických komunikací v předmětném domě podle navrhovatele ani nedošlo, neboť osoba jednající s ním v emailové komunikaci za povinnou osobu neprokázala, že je oprávněna za povinnou osobu jednat. Tato emailová komunikace již byla podle sdělení navrhovatele smazána jako irrelevantní, a to v souladu s jeho skartačním řádem. S ohledem na pochybnosti správního orgánu o aktivní legitimaci povinné osoby v komunikaci se státními orgány navrhovatel odkázal na rozhodnutí Energetického regulačního úřadu čj. OSR-06384/2017-ERU, týkající se povinné osoby jako držitele energetické licence, s níž povinná osoba jednala.

Závěrem svého obsáhlého podání navrhovatel uvedl, že ve smlouvě nejsou žádná sporná ustanovení, proto navrhuje, aby daná smlouva byla ve svém rozsahu povinné osobě předložena a povinné osobě bylo uloženo danou smlouvu uzavřít, s tím, že bude definovat pouze dobu výstavby, kterou navrhovatel předpokládá na 14 dní. V případě vybudování vertikální infrastruktury navrhovatel předpokládá rovněž do 14 dní od momentu zpřístupnění, přičemž jednotlivé horizontální instalace v patrech v souvislosti s koncovými přípojkami bude řešit individuálně po dohodě s uživatelem služby. Navrhovatel současně navrhl, pro případ, že by správní orgán měl o některých skutečnostech pochybnosti, aby provedl místní šetření, které bude podkladem provedených důkazů. Toto podání již učinil pan Ing. Roman Peterka, jednatel společnosti navrhovatele, a současně uvedl, že věc vyřizuje pan Michal Peterka.

Dne 23. 3. 2018 navrhovatel podal rozklad proti usnesení o přerušení řízení. Vzhledem k tomu, že navrhovatel zásadní vytykané vady návrhu, které správnímu orgánu bránily pokračovat ve správním řízení, již odstranil, nebylo by přerušení řízení do dne 15. 4. 2018 účelné. Správní orgán proto rozkladu navrhovatele vyhověl a napadené usnesení rozhodnutím o rozkladu čj. ČTÚ-5 773/2018-606/V.vyř. ze dne 3. 4. 2018 v autoremeduře podle § 87 správního řádu zrušil, neboť jeho zrušení nemohlo být žádnému z účastníků řízení na újmu.

Dopisem ze dne 5. 4. 2018 správní orgán vyzval navrhovatele k opravě návrhu na zahájení řízení a vyzval ho k vyjádření se k původnímu návrhu na zahájení řízení i k jeho opravě.

Navrhovatel podal dne 12. 4. 2018 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu. Namítal, že návrh na zahájení řízení podal před více jak 9 týdny, první úkon správního orgánu byl proveden až dne 21. 3. 2018 po zaplacení správního poplatku, kdy bylo navrhovateli sděleno, že je nutné doplnit údaje, o kterých měl navrhovatel za to, že s nimi správní orgán již disponuje. Podle navrhovatele měl správní orgán o věci rozhodnout do 30 dnů ode dne podání návrhu. Navrhovatel podle svého tvrzení s povinnou osobou

v dané věci nevede žádný spor, pouze navrhuje správnímu orgánu, aby z moci úřední přinutil povinnou osobu v dané věci jednat a uzavřít smlouvu, aby mohl naplnit záměr zákona, kterým je snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Vzhledem k tomu, že návrh směřuje proti odpůrci, který je držitelem licence na distribuci elektřiny, a správní orgán musí podle § 17 odst. 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů předložit věc k posouzení Energetickému regulačnímu úřadu a k vydání závazného stanoviska, je nutné návrh na zahájení řízení doplnit o informace o fyzické infrastruktuře a o vlastníkově fyzické infrastruktuře, doplnit návrh projektu a termín jeho realizace. Správní orgán proto dopisem ze dne 16. 4. 2018 vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy doplnil návrh na zahájení řízení o výše uvedené informace a dokumenty.

Dne 17. 4. 2018 předložil odpůrce své vyjádření k návrhu na zahájení řízení. Uvedl, že v budově jsou rozvody komunikačních sítí, o kterých mu není známo, že by byly společnou částí budovy, kterou by byl oprávněn komukoliv přenechat do užívání, protože v přiloženém prohlášení vlastníka tato infrastruktura jako společná část budovy není uvedena. Odpůrce dále uvedl, že mu navrhovatel v listopadu 2017 zaslal žádost o přístup s návrhem smlouvy, ale nikdy mu nezaslal písemný návrh projektu a časový průběh jeho provedení, které jsou vyžadovány v § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů. Žádost o přístup byla ze strany odpůrce odmítnuta. Pro úplnost odpůrce dodal, že nesouhlasí s cenou za případný přístup ve výši 0 Kč. Podle názoru odpůrce je zřejmé, že navrhovateli nevznikl nárok na umožnění přístupu k jakékoliv infrastruktuře v budově spravované odpůrcem a jeho návrh by měl být správním orgánem jako neoprávněný zamítnut.

V podání ze dne 23. 4. 2018 navrhovatel konstatoval, že jeho návrh na rozhodnutí sporu se netýká oblasti přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie a rozvodu tepelné energie, tudíž není zřejmé, z jakého důvodu má být – s ohledem na ekonomii a koncentraci řízení – osloven další orgán státní správy, který s návrhem nemá co do činění. Dále uvedl, že veškeré informace týkající se fyzické infrastruktury, informace o vlastníkově fyzické infrastruktuře, návrhu projektu a termínu realizace byly správnímu orgánu sděleny v předešlém doplnění. Navrhovatel v tomto podání znovu zopakoval, že fyzickou infrastrukturou se rozumí systém vodicích lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků, že jde o technickou infrastrukturu, která v domě k těmto účelům byla vybudována a těmto účelům již slouží a že jednotlivé prostory budou připojeny pomocí optického vlákna v podhledech v jednotlivých patrech nemovitosti. Účastníka řízení na straně odpůrce navrhovatel sice označil způsobem vyžadovaným správním řádem, ale za povinnou osobu nově označil jiný subjekt než v původním návrhu, a to Společenství č. p. 998/21, K zahrádkám, Praha 5 Stodůlky. K projektu výstavby navrhovatel uvedl, že bude doladěn s vlastníkem, jakmile bude vlastník činný. Dobu výstavby navrhovatel předpokládá na 14 dní od udělení svolení k vybudování vertikální infrastruktury a jednotlivé horizontální instalace koncových přípojek bude řešit individuálně. Dále navrhovatel uvedl, že o „aktivní legitimaci“ povinné osoby nemá pochyby, neboť tato osoba běžně komunikuje s orgány státní správy, např. jako držitel licence na distribuci elektřiny komunikuje s Energetickým regulačním úřadem, takže je-li subjekt povinný ve věci jednání s jiným regulačním orgánem, má navrhovatel za prokázané, že je dotčeným subjektem i ve věci zastupování povinné osoby i v tomto řízení.

Správní orgán dopisem ze dne 24. 4. 2018 vyrozuměl navrhovatele o vyjádření odpůrce ze dne 17. 4. 2018 a vyzval ho, aby se k němu ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy vyjádřil. Dále správní orgán vyzval navrhovatele, aby ve stejné lhůtě jednoznačně označil povinnou osobu, která je vlastníkem nebo správcem infrastruktury, ke které požaduje přístup, zda Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržílkova, Praha 5, jak uvedl v žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře a v doplnění návrhu na zahájení řízení ze dne 22. 3. 2018, nebo Společenství č. p. 998/21, K Zahrádkám, Praha 5, jak je uvedeno v doplnění návrhu na zahájení řízení ze dne 23. 4. 2018. Správní orgán navrhovatele v této souvislosti znovu

poučil, že podle § 37 odst. 2 a § 141 odst. 3 správního řádu musí být z podání zřejmé, které věci se týká a proti komu směřuje.

Navrhovatel na výše uvedenou výzvu k vyjádření se k vyjádření odpůrce ze dne 17. 4. 2018 reagoval obratem podáním ze dne 24. 4. 2018. Uvedl, že nikdy nenavrhoval používat rozvody komunikačních sítí, o kterých není známo, že by byly součástí budovy, ale že rozvody hodlá nově vybudovat za základě své žádosti a na své náklady, za spravedlivých a nediskriminačních podmínek, včetně ceny. Odpůrce jeho žádost o přístup k fyzické infrastruktuře v zákonné dvouměsíční lhůtě nerozporoval a neodmítl, avšak i při odmítnutí žádosti má navrhovatel jako oprávněná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Českému telekomunikačnímu úřadu. Vzhledem k tomu, že není prokázáno, že předmětná infrastruktura je ve spoluvlastnictví vlastníků jednotek a ve správě odpůrce, navrhovatel současně žádá správní orgán ve smyslu § 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, aby mu poskytl soubor minimálních údajů o fyzické infrastruktuře povinné osoby v rozsahu plánovaného projektu zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací v prostorách nemovitosti. Navrhovatel výslovně požádal o následující údaje:

- a) základní technické parametry a určení druhu fyzické infrastruktury,
- b) geometrické, výškové a polohové určení fyzické infrastruktury; grafická část se poskytne ve vektorové formě v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální,
- c) údaje o současném využití infrastruktury a
- d) identifikaci povinné osoby a její kontaktní údaje.

K námitce odpůrce, že jako povinná osoba žádost navrhovatele o uzavření smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy emailovou zprávou odmítl, se navrhovatel vyjádřil tak, že člen výboru není pověřen zastupováním povinné osoby a jeho emailové sdělení, které postrádalo základní identifikační prvky, již nemá k dispozici, protože neprokazovalo jeho aktivní legitimaci a bylo v souladu se skartačním řádem navrhovatele skartováno. K nesouhlasu odpůrce s cenou za přístup k fyzické infrastruktuře ve výši 0 Kč navrhovatel uvedl, že povinná osoba má povinnost umožnit přístup k infrastruktuře za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny. Navrhovatel má za to, že nediskriminačních podmínek lze dosáhnout jen tak, že bude mít stejné podmínky přístupu k infrastruktuře jako jiní operátoři, například Cetin (O2), kteří v nemovitosti spravované odpůrcem služby rovněž poskytují a za využívání fyzické infrastruktury nic neplatí. Proto navrhovatel považuje jím navrženou cenu ve výši 0 Kč za nediskriminační.

Dopisem ze dne 26. 4. 2018 správní orgán opakovaně vyzval navrhovatele k doplnění návrhu na zahájení řízení a k prokázání tvrzených skutečností, neboť ve věci je nutné vyžádat závazné stanovisko Energetického regulačního úřadu a dosavadní stav tvrzení navrhovatele a jím doložených důkazů, uvedený v návrhu na zahájení řízení a v jeho opravách a doplněních ze 22. 3. 2018 a 23. 4. 2018, toto neumožňuje. Navrhovatel byl vyzván k doplnění návrhu na zahájení řízení o následující informace a dokumenty:

- informace o fyzické infrastruktuře, ke které požaduje přístup (pro posouzení případné kolize v oblasti přepravy, přenosu nebo distribuce elektrické energie není obecné uvedení „systém vodících lišt, horizontálních a vertikálních chrániček a přívazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí, stoupačky určené pro rozvod silové elektřiny“ dostatečné, ale je nutné uvést podrobný popis infrastruktury a její přesné umístění v nemovitosti),
- informace o vlastníkově fyzické infrastruktury,
- návrh projektu,
- termín realizace projektu.

V této souvislosti správní orgán navrhovatele poučil, že nebude-li návrh na zahájení řízení ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy doplněn, Energetický regulační úřad vydá závazné stanovisko, které neumožní návrhu navrhovatele vyhovět, a správní orgán pak podle

§ 149 odst. 3 správního řádu nebude provádět žádné další dokazování a návrh zamítne. Dále správní orgán upozornil navrhovatele, že k výzvě správního orgánu ze dne 24. 4. 2018 dosud neodstranil rozpor mezi doplněním návrhu na zahájení řízení ze dne 22. 3. 2018, ve kterém označil za povinnou osobu Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, IČO 274 21 422, které je „osoba oprávněná z jiných práv k této fyzické infrastruktuře vlastníkem“. Podle navrhovatelova doplnění návrhu na rozhodnutí ze dne 23. 4. 2018 je „osoba oprávněná z jiných práv k této fyzické infrastruktuře vlastníkem“ Společenství č. p. 998/21, K zahrádkám, Praha 5 – Stodůlky, IČO 264 52 481. Znovu navrhovatele poučil, že podle § 37 odst. 2 a § 141 odst. 3 správního řádu musí být z podání zřejmé, které věci se týká a proti komu směřuje. Dále správní orgán navrhovatele poučil, že od vlastnictví, resp. správy infrastruktury, ke které navrhovatel požaduje přístup, se odvíjí procesní postavení odpůrce jako povinné osoby. Pokud navrhovatel nepředloží hodnověrné důkazy o tom, že jím uváděná povinná osoba je vlastníkem, popřípadě správcem, infrastruktury, bude jeho návrh na rozhodnutí o uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy zamítnut pro nedostatek pasivní legitimace odpůrce. K termínu realizace projektu správní orgán navrhovatele poučil, že případné rozhodnutí správního orgánu o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem smlouvu o přístupu ke specifikované infrastruktuře uvnitř budovy neopravňuje navrhovatele v předmětné budově svou vysokorychlostní síť elektronických komunikací vybudovat a provozovat ji. Navrhovatel je povinen podle § 104 odst. 2 a 3 zákona č. 127/2006 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), pro vznik svého oprávnění zřízovat a provozovat na cizí stavbě nebo v ní vnitřní komunikační vedení veřejné komunikační sítě včetně koncových bodů veřejné komunikační sítě a souvisejících rozvaděčů, veřejné telefonní automaty a přípojná komunikační vedení veřejné komunikační sítě, jakož i související elektrické přípojky, anténní stožáry nebo anténní nosiče včetně antén rádiových zařízení veřejné komunikační sítě a jejich přípojných komunikačních vedení, související elektronická komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, připojení na vnitřní elektrické rozvody a související elektrické přípojky, anténní stožáry nebo anténní nosiče včetně antén rádiových směrových spojů veřejné komunikační sítě a jejich přípojných komunikačních vedení, související elektronická komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, připojení na vnitřní elektrické rozvody a související elektrické přípojky, uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti k části dotčené nemovitosti za jednorázovou náhradu a po ukončení výstavby a zaměření polohy vedení smlouvu o zřízení služebnosti ke skutečně dotčené části nemovitosti. Na návrh podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť je možno k zajištění výkonu výše uvedených oprávnění uzavřít s vlastníkem dotčené nemovitosti i jinou písemnou smlouvu. K výkonu oprávnění podle § 104 odst. 2 písm. a) zákona č. 127/2006 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), postačuje k umístění vnitřních komunikačních vedení a komunikačních zařízení písemný souhlas vlastníka nemovitosti. Realizaci projektu v předmětné nemovitosti je proto možné provést až po uzavření výše uvedené smlouvy s vlastníkem nemovitosti nebo po získání jeho písemného souhlasu s umístěním vnitřních komunikačních vedení a komunikačních zařízení. Tuto skutečnost musí termín realizace projektu navrhovatele respektovat.

Na výše uvedenou výzvu správního orgánu ze dne 26. 4. 2018 navrhovatel reagoval podáním ze dne 27. 4. 2018, ve kterém za povinnou osobu označil Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, která je podle navrhovatele osobou oprávněnou z jiných práv vlastníkem fyzické infrastruktury. K výzvě správního orgánu, aby prokázal hodnověrnými důkazy, že povinný je vlastníkem nebo správcem předmětné fyzické infrastruktury, navrhovatel uvedl, že toho není schopen bez toho, aby od povinné osoby prostřednictvím Českého telekomunikačního úřadu získal soubor minimálních údajů o fyzické infrastruktuře podle § 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, o který touto cestou žádá, a že předpokládá, že osoba odpůrce je účastníkem správního řízení právě proto, že jí svědčí povinnosti uvedené v žádosti a v návrhu smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře. Vzhledem k tomu, že bez poskytnutí souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře

nemůže pokračovat ve správním řízení, navrhovatel požádal o přerušení správního řízení na dobu shromažďování souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře.

V reakci na žádost navrhovatele o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu ze dne 12. 4. 2018 vydal dne 30. 4. 2018 předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako vedoucí ústředního správního úřadu, který je podle § 178 odst. 2 správního řádu sám sobě nadřízeným správním orgánem a je příslušným správním orgánem k vyřízení žádosti navrhovatele o učinění opatření proti nečinnosti, usnesení čj. ČTÚ-24 999/2018-606 ze dne 30. 4. 2018, které nabylo právní moci dne 2. 5. 2018, a v němž dospěl k závěru, že žádost navrhovatele je nedůvodná. Především uvedl, že lhůta k rozhodnutí sporu o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle § 14 zákona o opatřeních ke snížení nákladů činí podle § 17 odst. 4 písm. b) téhož zákona 2 měsíce. Zákonou lhůtu k rozhodnutí však může správní orgán dodržet jen za předpokladu, že navrhovatel podá bezvadný návrh na zahájení řízení s náležitostmi podle § 37 správního řádu, ve spojení s § 14 a 17 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, a včas zaplatí správní poplatek, který je podle § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, splatný při přijetí návrhu. Dále předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu po zhodnocení dosavadního průběhu řízení dospěl k závěru, že správní orgán nebyl v dané věci nečinný, když od počátku řízení činil kroky k odstranění vad návrhu, který neobsahoval náležitosti podle § 37 správního řádu a ani náležitosti požadované § 14 a 17 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, když navrhovatele několikrát vyzýval k jeho opravě a doplnění. V několika následných podáních, která měla opravit a doplnit návrh na zahájení řízení, navrhovatel uváděl protichůdné údaje např. o povinné osobě, takže do dnešního dne není postaveno na jisto, které společenství vlastníků je povinnou osobou a je ve sporu odpůrcem. Navrhovatel byl správním orgánem rovněž opakovaně vyzýván, aby předložil potřebné informace a dokumenty, které jsou nutné pro posouzení věci Energetickým regulačním úřadem, neboť povinná osoba původně označená v návrhu na zahájení řízení je držitelem licence na distribuci elektřiny. Tyto informace a dokumenty však navrhovatel zatím nepředložil, takže správní orgán nemohl věc předložit Energetickému regulačnímu úřadu k vydání závazného stanoviska, které je podle § 17 odst. 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů v dané věci nepominutelným podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci. Navrhovatel byl dále správním orgánem opakovaně vyzýván, aby prokázal svá tvrzení, že je to povinná osoba, kdo spravuje přívazovací žebříky, lišty a chráničky, ke kterým požaduje přístup, hodnověrnými důkazy, protože v bytovém domě jsou nainstalovány sítě elektronických komunikací jiných provozovatelů a infrastruktura, ke které navrhovatel požaduje přístup, může být součástí těchto sítí v majetku třetích osob. Dodnes se tak nestalo. Přitom správní orgán poskytl navrhovateli pomoc při opravě a doplnění návrhu na zahájení řízení tak, jak předpokládá § 37 odst. 3 správního řádu, neboť při nahlížení zmocněnce navrhovatele do spisu dne 14. 3. 2018 mu vysvětlil, jaké má mít návrh na zahájení řízení v předmětné věci náležitosti a jaké skutečnosti má navrhovatel tvrdit a prokazovat. Závěrem předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu uvedl, že za situace, kdy nedostatečně kvalifikovaným návrhem na zahájení řízení není dodnes postaveno na jisto, kdo je odpůrcem, není úplně zjištěn skutkový stav věci, takže o něm panují pochybnost, a kdy nelze požádat Energetický regulační úřad o vydání povinného závazného stanoviska, nemůže být rozhodnutí ve věci zatím vydáno, a odkázal na § 71 odst. 5 správního řádu, podle kterého se nedodržení lhůt nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

Dopisem ze dne 28. 5. 2018 správní orgán sdělil navrhovateli, že jeho žádosti o poskytnutí souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře nelze rozhodnout v rámci sporného správního řízení, neboť předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu není k takovému rozhodnutí funkčně příslušným správním orgánem, a proto ho vyrozuměl, že jeho žádost postoupil odboru pro oblast Praha jako funkčně příslušnému jednotnému informačnímu místu k dalšímu řízení.

Dopisem z téhož dne správní orgán vyzval odpůrce, aby do 10 dnů od doručení výzvy sdělil, zda souhlasí s přerušením správního řízení podle návrhu navrhovatele, popř. aby

vedl, z jakých vážných důvodů nesouhlasí. Současně odpůrce vyzval, aby se, uzná-li to za vhodné, vyjádřil k přiloženému doplnění návrhu na zahájení řízení ze dne 27. 4. 2018.

Odpůrce na výše uvedenou výzvu správního orgánu reagoval podáním ze dne 8. 6. 2018, ve kterém uvedl, že s přerušením řízení nesouhlasí, neboť k tomu neexistuje oprávněný důvod. Odpůrce zopakoval, že infrastruktura, o kterou se jedná, není dle prohlášení vlastníka společnou součástí budovy, kterou odpůrce spravuje, tudíž není oprávněn tuto infrastrukturu komukoliv přenechat k užívání. Navrhovatel mohl výše uvedenou skutečnost znát již před zahájením správního řízení, neboť prohlášení vlastníka je součástí sbírky listin příslušného katastrálního úřadu, takže správní řízení zahájil zbytečně. Navrhovatel navíc nikdy nezaslal odpůrci písemný návrh projektu a časový průběh jeho provedení, jak vyžaduje § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů. Podle názoru odpůrce by měl být návrh navrhovatele ze strany správního orgánu bez dalšího zamítnut a neexistuje jediný důvod, aby správní řízení bylo přerušováno.

Dopisem ze dne 15. 6. 2018 správní orgán sdělil navrhovateli, že podle § 141 odst. 5 správního řádu, který je speciálním ustanovením k § 64 správního řádu, na který navrhovatel v žádosti o přerušení řízení odkázal, lze sporné správní řízení přerušit podle § 64 odst. 2 správního řádu (tj. na žádost účastníka řízení) jen tehdy, jestliže to shodně navrhnou navrhovatel i odpůrce. Správní orgán proto dopisem ze dne 28. 5. 2018 vyzval odpůrce, aby sdělil, zda s přerušením správního řízení souhlasí. Odpůrce se přiloženým dopisem ze dne 6. 6. 2018 vyjádřil tak, že návrh na zahájení řízení by měl být bez dalšího zamítnut a že neexistuje jediný důvod, aby bylo řízení přerušeno. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna podmínka žádosti, resp. souhlasu, odpůrce s přerušením sporného správního řízení, nelze žádosti navrhovatele vyhovět a správní řízení přerušit.

Správnímu orgánu bylo z vlastní činnosti známo, že navrhovatel podal jednotnému informačnímu místu Úřadu dne 8. 6. 2018 na příslušném formuláři žádost o poskytnutí souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře. Vzhledem k tomu, že od posledního podání navrhovatele ze dne 27. 4. 2018 uplynula již značná doba a navrhovatel dosud správnímu orgánu žádné požadované informace neposkytl, požadované dokumenty nedodal a ani neučinil ve věci žádné jiné podání, správní orgán znovu vyzval navrhovatele dopisem ze dne 30. 8. 2018, aby svůj návrh na zahájení řízení ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy doplnil o následující informace a dokumenty:

- informace o fyzické infrastruktuře, ke které požaduje přístup (pro posouzení případné kolize v oblasti přepravy, přenosu nebo distribuce elektrické energie není obecné uvedení „systém vodících lišt, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí, stoupačky určené pro rozvod silové elektřiny“ dostatečné, ale je nutné uvést podrobný popis infrastruktury a její přesné umístění v nemovitosti),
- informace o vlastníkově fyzické infrastruktury,
- návrh projektu,
- termín realizace projektu.

Správní orgán navrhovatele současně opakovaně poučil, že v daném případě je podmínkou pro rozhodnutí věci závazné stanovisko Energetického regulačního úřadu, které je vázáno na posouzení případu ve světle výše požadovaných informací a dokumentů. Pokud Energetický regulační úřad vydá závazné stanovisko, které neumožní návrhu navrhovatele vyhovět, správní orgán pak podle § 149 odst. 4 správního řádu nebude provádět žádné další dokazování a návrh zamítne. Pro případ, že navrhovatel není schopen v uvedené lhůtě požadované informace a dokumenty správnímu orgánu sdělit a doložit a není proto schopen v řízení pokračovat, správní orgán navrhovatele poučil, že může svůj návrh vzít zpět, a správní řízení pak bude, po souhlasu odpůrce, podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastaveno.

Navrhovatel reagoval podáním ze dne 4. 9. 2018, ve kterém shodně s návrhem na zahájení řízení za povinnou osobu označil Společenství vlastníků domu

č. p. 2583 ul. Petržilkova, které je podle navrhovatele osobou oprávněnou z jiných práv vlastníkem fyzické infrastruktury, což, vzhledem k tomu, že je účastníkem řízení, má prokázáno i samotný správní orgán. Dále navrhovatel sdělil, že požadované údaje do správního řízení dodá, jakmile je obdrží od správního orgánu, který navrhovateli zatím žádné údaje nedodal a jeví tím nečinnost. Zopakoval, že návrh projektu vyhotoví na základě informací, které získá od správního orgánu, a znovu požádal o přerušeni řízení na dobu shromažďování souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře, neboť se jedná o překážku, jejíž odstranění není v jeho moci.

Dopisem ze dne 7. 9. 2018 správní orgán znovu vyzval odpůrce k vyjádření souhlasu s přerušeni správního řízení podle opakovaného návrhu navrhovatele, a to na dobu shromažďování souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře. Správní orgán v této souvislosti odpůrci sdělil, že jednotné informační místo navrhovatelem požadované údaje nemá z vlastní činnosti k dispozici, a proto oslovil řadu orgánů, které by s ohledem na svou věcnou příslušnost mohly být držiteli požadovaných údajů. Každý z povinných orgánů má zákonnou lhůtu k odpovědi v trvání 2 měsíců a jednotné informační místo očekává jejich odpovědi, již po urgenci, v krátkém časovém horizontu. Správní orgán proto odpůrce vyzval, aby po zváženi výše uvedené procesní situace ve lhůtě 10 dnů od doručeni výzvy sdělil, zda s přerušeni správního řízení souhlasí, popř. aby uvedl, z jakých důvodů nesouhlasí, s upozorněni, že pokud se odpůrce k opakovanému návrhu na přerušeni řízení nevyjádří, bude mít správní orgán za to, že s přerušeni řízení souhlasí a správní řízení na dobu shromažďování souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře přeruší. Odpůrce nereagoval.

Následně bylo správnímu orgánu z vlastní činnosti známo, že jednotné informační místo zaslalo navrhovateli dne 27. 9. 2018 vyrozuměni o neposkytnuti souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře, neboť požadovaný soubor údajů nebyl k dispozici, a ani dotazy na povinné orgány, které by mohly v důsledku plněni svých úkolů být držiteli požadovaného souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře nebo jeho části, se, přes urgence odpovědi, nepodařilo požadované údaje získat. Proto nebylo možné navrhovateli vyhovět a správní řízení na dobu shromažďování minimálního souboru údajů o fyzické infrastruktuře přerušit.

Správní orgán již od dubna 2018 v neformální komunikaci opakovaně informoval Energetický regulační úřad o opakovaných výzvách navrhovateli k dodání informací a dokumentů, které budou nutné k vydání závazného stanoviska Energetického regulačního úřadu v předmětné věci, neboť odpůrce je držitelem energetické licence. Vzhledem k tomu, že navrhovatel na opakované výzvy správního orgánu nutné informace a dokumenty nedodal a po doručeni sděleni jednotného informačního místa o neposkytnuti souboru minimálních údajů o fyzické infrastruktuře ze dne 27. 9. 2018 po dobu dalších dvou měsíců nečinil vůči správnímu orgánu žádné podání, správní orgán pořídil elektronickou kopii celého správního spisu a dne 21. 2. 2018 požádal Energetický regulační úřad o vydání závazného stanoviska.

Dne 4. 1. 2019 správní orgán obdržel sděleni Energetického regulačního úřadu k žádosti o vydání závazného stanoviska. Energetický regulační úřad konstatoval, že posoudil předanou žádost a poskytnutou spisovou dokumentaci, avšak ze všech podkladů je zřejmé, že navrhovatel nedoložil na výzvy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 21. 3. 2018, 16. 4. 2018, 26. 4. 2018 a 30. 8. 2018 požadované dokumenty, a to konkrétně informace o fyzické infrastruktuře (podrobný popis infrastruktury a její přesné umístěni), informace o vlastníkovu fyzické infrastruktury, návrh projektu a termín realizace projektu, které jsou pro Energetický regulační úřad k vydání závazného stanoviska nezbytné. Energetický regulační úřad s ohledem na výše uvedené sdělil, že nebude v předmětném případě vydávat závazné stanovisko, tzn. že nebude konstatovat, zda souhlasí nebo nesouhlasí s uzavřením smlouvy, která je předmětem sporu, neboť toto nelze věcně, bez výše uvedených dokumentů, které navrhovatel na opakované výzvy Českému telekomunikačnímu úřadu nepředložil, posoudit.

Dopisem ze dne 5. 2. 2019 byli oba účastníci vyrozuměni, že správní orgán shromáždil podklady pro rozhodnutí a že mají možnost se s nimi seznámit dne 21. 2. 2019 ve 14:00 hod., popř. po předchozí telefonické domluvě následující den 22. 2. 2019, a vyjádřit se k nim. Možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a případně se k nim vyjádřit využil jen odpůrce, který v protokolu o seznámení účastníka s podklady rozhodnutí ze dne 21. 2. 2019 uvedl, že odkazuje na dříve učiněná vyjádření odpůrce ve věci. Navrhovatel této možnosti bez omluvy nevyužil.

* * *

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Podle § 14 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, který je transpozicí Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/61/EU (dále jen jako „směrnice EU“), povinná osoba umožní oprávněné osobě přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu budovy pro účely zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny za použití stávající fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo přístupového bodu budovy, nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti podle § 5 odst. 1 nebo § 5 odst. 2 písm. a) až e), anebo neobsahuje-li žádost náležitosti podle § 14 odst. 2 uvedeného zákona.

Povinná osoba může žádost o přístup k fyzické infrastruktuře odmítnout podle § 14 odst. 1 zákona o opatřeních ke snížení nákladů také v případě, že písemná žádost neobsahuje přílohy, a to návrh na uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, která vymezí fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, ke které oprávněná osoba žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu, cenu za přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, práva a povinnosti povinné osoby a oprávněné osoby týkající se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, a dále návrh projektu a časový průběh jeho provedení.

Byla-li žádost odmítnuta nebo nebyla-li do 2 měsíců ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, má oprávněná osoba nebo povinná osoba podle § 14 odst. 3 zákona o opatřeních ke snížení nákladů právo předložit věc k rozhodnutí správnímu orgánu.

S účinností ode dne 10. 7. 2017 je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, oprávněn podle § 17 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích a s čl. 6 odst. 4 písm. e) Statutu Českého telekomunikačního úřadu, rozhodovat spory mezi oprávněnou a povinnou osobou o přístup k fyzické infrastruktuře podle § 5 odst. 5, o průzkum na místě podle § 9 odst. 3, o koordinaci stavebních prací a o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle § 14 odst. 3.

Podle § 45 odst. 1 správního řádu návrh musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu. Podle § 141 odst. 3 správního řádu jsou účastníky sporného řízení navrhovatel a odpůrce. Je-li navrhovatelem a odpůrcem právnická osoba, musí být v podání označena názvem nebo obchodní firmou, identifikačním číslem osoby nebo obdobným údajem a adresou sídla, popřípadě jinou adresou pro doručování. Z podání dále musí být patrné, které věci se týká a co se navrhuje (tzv. petit). Podle § 17 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů je součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

Podle § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li návrh předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, vyzve správní orgán navrhovatele k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě, přičemž současně může řízení přerušit.

Návrh na zahájení sporného řízení ze dne 5. 2. 2018 výše uvedené náležitosti neobsahoval, neboť v něm nebylo uvedeno, proti komu návrh směřuje ani k jaké konkrétní infrastruktuře se navrhovatel domáhá přístupu. Proto byl navrhovatel dopisem ze dne 21. 3. 2018 vyzván k jeho opravě a doplnění tak, aby návrh měl zákonem požadované náležitosti. Správní orgán současně navrhovatele poučil, že v případě, že vady podání nebudou v uvedené lhůtě odstraněny, správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaví. Dále správní orgán navrhovatele poučil, jaká svá tvrzení a důkazy ve smyslu § 141 odst. 4 správního řádu, § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů a § 17 odst. 2 téhož zákona musí pro svůj úspěch ve sporu doplnit, tj. uvést a prokázat, že budovaná síť bude sítí vysokorychlostní, že povinná osoba uvedená v žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy je jako vlastník, popř. správce, povinnou osobou podle § 2 písm. c) zákona o opatřeních ke snížení nákladů a že je fyzická infrastruktura, ke které navrhovatel požaduje přístup, je ve vlastnictví, popř. správě, navrhovatelem v žádosti označené povinné osoby, že navrhovatel k žádosti o přístup k infrastruktuře uvnitř budovy přiložil návrh projektu a časový průběh jeho realizace.

Navrhovatel svůj návrh na zahájení řízení obratem opravil a doplnil podáním ze dne 22. 3. 2018 tak, že uvedl, že odpůrcem je Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, Praha 5. Síť elektronických komunikací, pro jejíž vybudování v domě žádá o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, definoval jako GPON optickou síť s rychlostmi 100/100 Mbit/s, 200/200 Mbit/s a 300/300 Mbit/s. Navrhovatel se nyní domáhá, aby správní orgán rozhodl o povinnosti povinné osoby uzavřít s ním smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy. Infrastrukturu, ke které žádá přístup, vymezil obecně jako systém vodících lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přívazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí v nemovitosti spravované povinnou osobou.

Správní orgán pak v průběhu správního řízení několikrát vyzýval navrhovatele, aby návrh na zahájení správního řízení doplnil o informace o fyzické infrastruktuře a o vlastníkoví fyzické infrastruktury a aby dodal návrh projektu a časový průběh jeho realizace (výzvy ze dne 16. 4. 2018, 26. 4. 2018, 30. 8. 2018), s poučením, že odpůrce je držitelem energetické licence na distribuci elektřiny, a proto je nutné podle § 17 odst. 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů požádat o závazné stanovisko Energetický regulační úřad, který bez uvedených podkladů nebude moci věc posoudit a závazné stanovisko jako nepominutelný podklad rozhodnutí vydat. Navrhovatel svůj návrh na zahájení řízení podle výše uvedených výzev po celou dobu správního řízení nedoplnil.

Ačkoliv vady návrhu nebyly beze zbytku odstraněny a bylo by možno v tomto správním řízení uvažovat o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, správní orgán nechtěl k věci přistupovat ryze formalisticky, zejména v situaci, kdy je především z hlediska uspokojování potřeb spotřebitele – koncového uživatele služeb elektronických komunikací žádoucí snižovat náklady na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, přičemž snížené náklady na budování sítí elektronických komunikací by se v konečném důsledku měly promítnout do dostupnosti služeb, jakož i do případného snížení ceny služeb elektronických komunikací pro koncového účastníka.

V řízení je nutné nejprve postavit na jisto, zda odpůrce jako správce domu je povinnou osobou podle zákona o opatřeních ke snížení nákladů, tj. zda odpůrci svědčí pasivní legitimace.

Podle navrhovatele je odpůrce povinnou osobou z toho důvodu, že jako správce nemovitosti zastupuje vlastníky nemovitosti, a navrhovatel přitom nežádá o přístup k infrastruktuře, která by nebyla součástí domu.

Při posouzení pasivní legitimace odpůrce je nutné vyjít z definice povinné osoby uvedené v § 2 písm. c) zákona o opatřeních ke snížení nákladů. Povinnou osobou je podle uvedené definice 1. provozovatel veřejné komunikační sítě, 2. provozovatel fyzické infrastruktury určené pro poskytování služeb přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo

elektriny včetně veřejného osvětlení, rozvodu tepelné energie, rozvodu vody včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod a odvodňovacích systémů, 3. poskytovatel fyzické infrastruktury určené k poskytování dopravních služeb včetně železnic, silnic, přístavů a letišť, 4. investor pro účely poskytování údajů o stavebních pracích a pro účely koordinace stavebních prací financovaných z veřejných prostředků, 5. vlastník fyzické infrastruktury uvedené v bodech 1 až 4 nebo osoba oprávněná z jiných práv k této fyzické infrastruktuře, není-li provozovatel této fyzické infrastruktury jejím vlastníkem a nemá k ní taková práva, která by mu umožňovala plnit povinnosti povinné osoby podle tohoto zákona; povinnou osobou nejsou Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra a bezpečnostní sbory. Navrhovatel však po celou dobu řízení nedoplnil návrh na zahájení řízení ani o potřebné tvrzení v tom smyslu, zda odpůrce je povinnou osobou podle kritérií uvedených ve výše citované zákonné definici.

Dále je v řízení nutné postavit na jisto, že správcem infrastruktury uvnitř budovy, ke které navrhovatel požadoval přístup, je odpůrce.

Navrhovatel při označení odpůrce za povinnou osobu vycházel pouze ze skutečnosti, že odpůrce je správcem domu a zástupcem vlastníků bytových jednotek jako spoluvlastníků společných částí budovy a z toho dovozoval, že veškerá infrastruktura uvnitř budovy je jako součástí budovy ve spoluvlastnictví vlastníků jednotek a ve správě odpůrce.

Za infrastrukturu uvnitř budovy, ke které požadoval přístup, navrhovatel v jím nepodepsaném a nedatovaném návrhu smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře, kterou k návrhu na zahájení přiložil jako přílohu k žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, a též v podání ze dne 22. 3. 2018, kterým opravil a doplnil návrh na zahájení řízení, obecně označil „systém vodících lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí v nemovitosti spravované povinným, stoupačky určené pro rozvod silové elektriny“. Ze skutečnosti, že se lišty, chráničky a další pasivní prvky kabelových rozvodů nacházejí uvnitř budovy, nelze automaticky vyvozovat, že jsou součástí budovy, a tudíž že jsou v majetku spoluvlastníků společných částí budovy, Smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy lze považovat za nájemní smlouvu sui generis. Vlastník této infrastruktury jako poskytovatel přístupu ji při výkonu svého vlastnického práva přenechává jinému subjektu ke spoluužívání. V této souvislosti je nutné vycházet ze zásady, že nikdo nemůže převést na jiného více práv, než má sám, takže je nutné identifikovat vlastníka, popř. správce, infrastruktury, ke které je požadován přístup, který bude jako povinná osoba - poskytovatel přístupu uzavírat s oprávněnou osobou smlouvu o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy. Pokud by došlo k uzavření smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy subjektem, který není vlastníkem, popř. správcem, infrastruktury, pak podle usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 26 Cdo 2470/2008, „právní úkon učiněný v rozporu se zásadou, že nikdo nemůže převést více práv, než má sám, je neplatný pro nemožnost plnění; přitom se jedná o absolutní neplatnost právního úkonu, jež působí přímo ze zákona (ex lege) a od počátku (ex tunc). Vadu způsobující neplatnost proto nelze následně zhojit (ani podepsáním dodatků ke smlouvě) a takový právní úkon nemůže být konvalidován. Závěr odvolacího soudu o neplatnosti nájemní smlouvy je tak v souladu s ustálenou judikaturou“. Toto usnesení vycházelo z dnes již neplatné právní úpravy v § 37 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, podle které je neplatný právní úkon, jehož předmětem je plnění nemožné. S účinností ode dne 1. 1. 2014 je totožná právní úprava, kdy neplatné je právní jednání, pokud má být podle něho plněno něco nemožného. provedena v § 580 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, proto je výše uvedený závěr Nejvyššího soudu České republiky plně aplikovatelný i v podmínkách zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

V podání ze dne 22. 3. 2018 navrhovatel uvedl, že v nemovitosti spravované odpůrcem již „operuje“ UPC (tj. UPC Česká republika, s.r.o. a UPC Infrastructure, s.r.o.). V podání ze dne 17. 4. 2018 navrhovatel uvedl, že požaduje stejné podmínky přístupu k infrastruktuře jako jiní operátoři, například Cetin (tj. Česká telekomunikační

infrastruktura a.s.), kteří za využívání fyzické infrastruktury v nemovitosti spravované odpůrcem nic neplatí. Je obvyklé, že jednotlivé prvky infrastruktury, ke které navrhovatel požadoval přístup, tj. zejména vodící lišty, kabelové šachty, kabelové chráničky, nosné žebříky apod., nejsou součástí budovy, ale jsou pasivními prvky v budově již instalované sítě elektronických komunikací, a jako takové jsou ve vlastnictví vlastníka této sítě. Navrhovatel po celou dobu správního řízení neprokázal, že tato infrastruktura uvnitř budovy je součástí budovy a je tudíž ve spoluvlastnictví vlastníků jednotek a ve správě odpůrce.

V návrhu smlouvy přiložené k návrhu na zahájení řízení navrhovatel uvedl, že požaduje přístup k infrastruktuře uvnitř budovy a tuto infrastrukturu definoval jen obecně jako systém vodících lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí v nemovitosti spravované povinným, stoupačky určené pro rozvod silové elektřiny. V podání ze dne 22. 3. 2018, kterým návrh na zahájení řízení opravil a doplnil, navrhovatel uvedl, fyzickou infrastrukturou je v předmětném řízení systém vodících lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí v nemovitosti spravované povinným. Z návrhu na zahájení řízení, popř. z dalších podání, které jej doplňují, musí být jednoznačně patrné, čeho se navrhovatel domáhá, to znamená, že infrastruktura, ke které požaduje přístup, musí být vymezena natolik konkrétně, např. popisem a zákresem jejího umístění a délkou v jednotlivých podlažích budovy, rozměrem lišt, chrániček a upevňovacích prvků, popisem jejich materiálů apod., aby v případě, že bude rozhodnuto o uzavření předmětné smlouvy, mohly být povinnosti vyplývající z uzavřené smlouvy v případě jejich dobrovolného neplnění předmětem vymáhání v exekučním řízení. Exekučitelný návrh s podrobným popisem infrastruktury, ke které požaduje přístup, navrhovatel po celé správní řízení do návrhu na zahájení řízení nedoplnil. Naopak podle podání ze dne 22. 3. 2018 měl za to, že návrh smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře, která byla přiložena k návrhu na zahájení řízení, požadované informace obsahuje a většina požadovaných informací je proto správnímu orgánu známa. V podání ze dne 24. 4. 2018 a shodně v podání ze dne 27. 4. 2018 pak navrhovatel uvedl, že není schopen prokázat, že odpůrce je či není vlastníkem/správcem fyzické infrastruktury, ke které požaduje přístup, takže je na správním orgánu, aby mu tyto údaje zjistil postupem podle § 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů, tj. aby mu správní orgán poskytl soubor minimálních údajů o fyzické infrastruktuře, včetně údajů o jejím druhu a základních technických parametrech, jejím geometrickém, výškovém a polohovém určení, jejím současném využití a o identifikaci povinné osoby a jejích kontaktních údajích. Jednotnému informačnímu místu, kam byly jako funkčně příslušnému správnímu orgánu obě žádosti navrhovatele postoupeny, se však dotazy na povinné orgány, které mohly požadované informace mít ze své činnosti, nepodařilo požadované informace získat. Navrhovatel ani poté, co obdržel vyrozumění z jednotného informačního místa, že požadované údaje nelze poskytnout, neboť se je u povinných orgánů nepodařilo získat, nijak svůj návrh na zahájení správního řízení nedoplnil.

Navrhovatel k návrhu přiložil žádost o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy ze dne 22. 11. 2017, spolu s návrhem smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy (bez data a bez podpisu navrhovatele) a bez dalších příloh. Podle § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů musí být přílohou žádosti návrh na uzavření smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy, která vymezení fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, ke které oprávněná osoba žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu, cenu za přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, práva a povinnosti povinné osoby a oprávněné osoby týkající se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a dále návrh projektu a časový průběh jeho provedení. V návrhu na uzavření smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy navrhovatel vymezil fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, ke které požaduje přístup, jen obecně, a to tak, že fyzickou infrastrukturou povinné osoby se rozumí systém vodících lišt, šachet, horizontálních a vertikálních chrániček a přivazovacích žebříků v 1. PP pro vedení inženýrských sítí, a dále stoupačky určené pro rozvod silové elektřiny. Cenu za přístup k infrastruktuře uvnitř budovy navrhl ve výši 0 Kč. K žádosti ze dne 22. 11. 2017, kterou navrhovatel podle přiloženého

poštovního podacího lístku zaslal odpůrci dne 29. 11. 2017, nebyl přiložen návrh projektu a časový průběh jeho provedení. V průběhu správního řízení vyšlo najevo, že navrhovatel návrh projektu k žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy přiložit ani nemohl, neboť jej dosud nevyhotovil. V podání ze dne 22. 3. 2018 navrhovatel uvedl, že doladění konkrétních detailů týkajících se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a návrh projektu a časový průběh jeho provedení nebyly s povinnou osobou dosud dohodnuty, protože je nečinná. V podáních ze dne 27. 4. 2018 a 4. 9. 2018 navrhovatel shodně uvedl, že požadovanou dokumentaci, resp. návrh projektu, vyhotoví a správnímu orgánu předloží až poté, co od správního orgánu obdrží vyžádaný soubor minimálních údajů o fyzické infrastruktuře, tj. údaje o základních technických parametrech a druzích infrastruktury, o jejím geometrickém, výškovém a polohopisném zaměření, o jejím současném využití a o identifikaci povinné osoby a jejích kontaktních údajích. Žádost navrhovatele ze dne 22. 11. 2017 o uzavření smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy byla tudíž neúplná a sama o sobě nemohla vyvolat účinky předpokládané zákonem o opatřeních ke snížení nákladů. Pokud pak tato byla předkládána v rámci správního řízení a z ní byla odvozována práva navrhovatele, nemohl být ani návrh na zahájení správního řízení považován za bezvadný ve smyslu § 37 správního řádu.

Podle § 17 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů musí být součástí návrhu na rozhodnutí sporu i návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Navrhovatel sice návrh smlouvy k návrhu přiložil, ale nespécifikoval sporné části a toto nedoložil ani v průběhu řízení. V podání ze dne 22. 3. 2018 naopak tvrdil, že „konstatujeme, že o právech oprávněné osoby a povinnostech povinné osoby není sporu. Máme za to, že se jedná o nespornou věc, protože danou věc povinná osoba nerozporovala a obsah smlouvy konkludentně akceptovala, proto ji postupujeme úřadu k rozhodnutí“. Pokud tedy povinná osoba obsah smlouvy podle názoru navrhovatele konkludentně akceptovala a o její obsah, včetně ceny za přístup ve výši 0 Kč, není sporu, pak by podání návrhu ke správnímu orgánu na rozhodnutí sporu „v nesporné věci“ mohlo být klasifikováno jako zneužití práva ze strany navrhovatele.

V souvislosti s výše uvedenou domněnkou navrhovatele o konkludentním uzavření smlouvy ze strany povinné osoby proto, že povinná osoba nereagovala, správní orgán pro úplnost odkazuje na § 1740 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Podle prvního odstavce § 1740 osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas; mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou.

Navrhovatel v průběhu správního řízení opakovaně tvrdil, že s povinnou osobou nevede spor, a že věc předkládá správnímu orgánu proto, aby správní orgán nečinnou povinnou osobu donutil s ním jednat a uzavřít smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, přičemž obsah takové smlouvy bude až následně předmětem jednání mezi oprávněnou a povinnou osobou. Avšak směrnice EU ani zákon o opatřeních ke snížení nákladů tento navrhovatelem uvedený postup nedovolují a legislativně jej neupravují. Právní úprava nedává správnímu orgánu pravomoc nečinnou povinnou osobu donutit k předšmluvnímu jednání o uzavření jakékoliv smlouvy a ani k samotnému uzavření smlouvy, aniž by povinné osobě uložil povinnost tuto smlouvu uzavřít s určitými, v rozhodnutí jednoznačně uvedenými, smluvními ujednáními. Navrhovatel již v návrhu na rozhodnutí ze dne 5. 2. 2018 uvedl, že „z emailové komunikace člena výboru SVJ, který neosvědčil své právo jednat jménem výboru a formálně nesplnil náležitosti takové komunikace jménem výboru SVJ, je však patrné, že k uzavření smlouvy nedojde“, a v podání ze dne 22. 3. 2018 doplnil, že k jednání o vybudování sítě ani nedošlo, protože tento email od odpůrce jako nerelevantní smazal, a že k uzavření smlouvy o přístupu došlo konkludentně. Ve vyjádření odpůrce k návrhu na zahájení řízení ze dne 10. 4. 2018 je uvedeno, že navrhovatel s odpůrcem, resp. s jedním členem výboru, o žádosti a přiloženém návrhu smlouvy o přístupu k fyzické jednal emailem a že žádost byla odmítnuta. Odpůrce dodal, že nesouhlasí ani s navrženou cenou za případný přístup ve výši 0 Kč. Z toho vyplývá, že navrhovatelem označená povinná osoba nebyla nečinná, ale že žádost o uzavření navržené smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy aktivně odmítla. Mezi smluvními stranami

tím vznikl spor. V rec. 19 směrnice EU je uvedeno, že v případě neshody během obchodního jednání o technických a obchodních podmínkách by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, jenž stranám uloží řešení, aby se zamezilo nedůvodnému odepření ujednání nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při stanovení cen za poskytnutí přístupu by orgán pro řešení sporů měl zajistit, aby poskytovatel přístupu měl přiměřenou možnost náhrady svých nákladů při poskytování přístupu k jeho fyzické infrastruktuře. Tato právní úprava, uvedená v čl. 9 směrnice EU a vysvětlená v rec. 19, je obecnou právní úpravou pro řešení neshod v obchodním jednání o technických a obchodních podmínkách týkajících se infrastruktury jako takové. Vzhledem k tomu, že směrnice EU neobsahuje speciální právní úpravu pro řešení neshod v jednáních týkajících se infrastruktury uvnitř budovy, je nutné i pro řešení uvedených neshod vycházet z rec. 19 směrnice EU.

Ve smyslu zásad uvedených v rec. 19 směrnice EU byl čl. 9 směrnice EU pro přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy transponován do zákona o opatřeních ke snížení nákladů zejména do § 14 a § 17. Podle § 14 odst. 3 zákona o opatřeních ke snížení nákladů byla-li žádost odmítnuta nebo nebyla-li do 2 měsíců ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, má oprávněná nebo povinná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Českému telekomunikačnímu úřadu. Podle § 17 odst. 2 téhož zákona musí být součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy návrh smlouvy se specifikací sporných částí.

Z výše uvedené právní úpravy vyplývají dva zásadní závěry: a) pokud by došlo mezi oprávněnou a povinnou osobu k uzavření smlouvy o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy v jakékoliv formě, tedy i (podle navrhovatele) konkludentně, nevznikl mezi nimi spor a navrhovatel by nemohl věc předložit vnitrostátnímu orgánu pro rozhodování sporů, nebo b) pokud by mezi oprávněnou a povinnou osobou nedošlo k uzavření předmětné smlouvy proto, že žádost byla povinnou osobou odmítnuta nebo povinná osoba na žádost ve lhůtě nereagovala, mohl by navrhovatel věc předložit vnitrostátnímu orgánu pro rozhodování sporů – ale jen jako věc spornou. Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako věcně a funkčně příslušný vnitrostátní orgán pak v takovém případě rozhodne spor o uzavření smlouvy – při splnění formálních a věcných náležitostí návrhu na zahájení řízení podle § 37 správního řádu (tj. z návrhu na zahájení řízení musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje), formálních a věcných náležitostí žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle § 14 zákona o opatřeních ke snížení nákladů (tj. přílohou žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře doručené povinné osobě musí být návrh smlouvy, který vymezí fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, ke které oprávněná osoba žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu, cenu za přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, práva a povinnosti povinné osoby a oprávněné osoby týkající se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, a dále návrh projektu a časový průběh jeho provedení) a formálních a věcných náležitostí přílohy k návrhu na zahájení řízení podle § 17 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů (tj. součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí) – tak, že povinné osobě uloží uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy s konkrétním, v rozhodnutí uvedeným, obsahem podle § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů. Obsah uzavírané smlouvy, zejména v části týkající se vymezení fyzické infrastruktury, ke které se smluvně zřizuje přístup, a podmínek přístupu, musí být v rozhodnutí uveden natolik konkrétně, jednoznačně a nezaměnitelně, aby v případě nesplnění smluvních povinností oprávněnou nebo povinnou osobou mohlo být pravomocné rozhodnutí správního orgánu exekučním titulem.

Správní orgán proto návrh navrhovatele, jako oprávněné osoby, podaný dne 5. 2. 2018, posoudil jako návrh na rozhodnutí sporu mezi oprávněnou a povinnou osobou podle § 17 zákona o opatřeních ke snížení nákladů a tento spor rozhodl. K tomuto závěru správní orgán dospěl na základě tvrzení samotného navrhovatele o emailové komunikaci

s povinnou osobou, která žádost navrhovatele o uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře odmítla (emailovou komunikaci navrhovatel podle svého tvrzení již smazal jako nerelevantní), a na základě vyjádření odpůrce ze dne 17. 4. 2018, že žádost navrhovatele o přístup byla ze strany odpůrce odmítnuta a že nesouhlasí ani s cenou za případný přístup ve výši 0 Kč.

Vzhledem k tomu, že odpůrce je držitelem energetické licence na distribuci elektřiny, správní orgán předložil podle 17 odst. 6 zákona o opatřeních ke snížení nákladů celý správní spis Energetickému regulačnímu úřadu k vydání závazného stanoviska. Podle sdělení Energetického regulačního úřadu ze dne 4. 1. 2018 probíhá obstarání závazného stanoviska na základě dokumentace připojené k návrhu na zahájení sporného řízení, přičemž ze správního spisu je zřejmé, že navrhovatel ani na výzvy správního orgánu ze dne 21. 3. 2018, 16. 4. 2018, 26. 4. 2018 a 30. 8. 2018 nedoložil požadované dokumenty, a to informace o fyzické infrastruktuře (podrobný popis infrastruktury a její přesné umístění), informace o vlastníkově fyzické infrastruktury, návrh projektu a termín realizace projektu, které jsou pro Energetický regulační úřad k vydání závazného stanoviska nezbytné. Energetický regulační úřad sdělil, že v předmětné věci nebude vydávat závazné stanovisko, neboť bez výše uvedených dokumentů věc nelze posoudit. Chybějící kladné závazné stanovisko Energetického regulačního úřadu je nepominutelným podkladem pro rozhodnutí, kterým by mohlo být návrhu navrhovatele vyhověno.

Závěrem správní orgán uvádí, že aby mohla být uložena povinnost uzavřít smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře s konkrétním obsahem, je třeba, aby bylo najisto postaveno, že se jedná o vztah mezi oprávněnou a povinnou osobou, že uzavřením takové smlouvy bude naplněn záměr sledovaný zákonem o opatřeních ke snížení nákladů, tj. podpora budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, a že pro uzavření takové smlouvy není dána existence některé překážky předvídané zákonem o opatřeních ke snížení nákladů. Navrhovatel v řízení zejména neprokázal, že jím označený odpůrce je povinnou osobou podle § 2 písm. c) zákona o opatřeních ke snížení nákladů. Neprokázal ani to, že jeho požadavek směřuje k podpoře budování vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, neboť v návrhu smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebyla dostatečně určité specifikována infrastruktura uvnitř budovy, ke které požadoval přístup, a chyběly přílohy žádosti adresované povinné osobě, tj. projekt a časový průběh jeho provedení, požadované v § 14 odst. 2 zákona o opatřeních ke snížení nákladů. Kromě toho správní orgán neměl k dispozici zákonem vyžadovaný podklad pro rozhodnutí, a to závazné stanovisko Energetického regulačního úřadu, který jej nevydal pro nemožnost věc posoudit z důvodu chybějících informací a dokumentů, které měl obsahovat návrh na zahájení řízení, popř. další podání, která by jej doplnila. Správnímu orgánu proto nezbylo nic jiného než návrh na rozhodnutí sporu v celém rozsahu zamítnout.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posuzování nároku účastníka řízení na náhradu účelně vynaložených nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva vycházel z § 141 odst. 11 správního řádu, podle kterého ve sporném řízení přízná správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

V tomto správním řízení byl plně úspěšný odpůrce zastoupený advokátem. Podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, se při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, považuje za tarifní hodnotu částka 5.000 Kč, přičemž ve spojení s § 7 téže

vyhlášky je sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 1.000 Kč. Na základě uvedeného, kdy byl ve věci plně úspěšný odpůrce, přiznává správní orgán odpůrci náhradu nákladů řízení za právní zastoupení za 4 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (tj. příprava a převzetí právního zastoupení, podání ze dne 17. 4. 2018 – vyjádření odpůrce k návrhu na zahájení řízení, podání ze dne 6. 6. 2018 – vyjádření k návrhu na přerušování řízení, prostudování spisu při seznámení se s podklady pro rozhodnutí dne 21. 2. 2019). Správní orgán proto odpůrci přiznal za 4 úkony právní služby částku 4.000 Kč a náhradu hotových výdajů ve výši 1.200 Kč za 4 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. celkem ve výši 5.200 Kč, a 1.092 Kč na DPH. Právní zástupce odpůrce prokázal správnímu orgánu, že je plátcem DPH (Osvědčení o registraci k DPH ze dne 14. 12. 2009 čj. 300397/09/008901105848 Finančního úřadu pro Prahu 8 bylo přílohou podání odpůrce ze dne 17. 4. 2018). Náklady právního zastoupení odpůrce advokátem tedy činí částku ve výši 6.292 Kč.

Na základě shora uvedeného odůvodnění správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný rozklad, přezkumné řízení ani obnova řízení.

Ing. Mgr. Jaromír Novák v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Romana Davidová, 19. 3. 2019
Vypraveno dne 19. 3. 2019